

መጽሐፈ ኢዮኤል እና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተክርስቲያን - ቁጥር ሀያ ሁለት

Jeff Pippenger
2026-01-02

ሃያ ሁለት ቁጥር

በቀደመው ጽሑፍ እንደ “እፋኝት” ትውልድ የተጠራውን የጥንታዊቷ እስራኤል አራቱን ማጣቀሻዎች እኩል ደርሰን ነበር። በማቴዎስ ውስጥ የሎዶቅያ ሆነ ኢየሱስ ፈረሰውያንንና ሰዱቃውያንን የእፋኝት ትውልድ ብለው ይጠራሉ። የሎዶቅያ ከእርሱ በኋላ የሚመጣው ኢየሱስ አውድማውን ፈጽሞ እንደሚያጠራ በማስተማሩ ተለይቶ የሚታወቀውን የፈተና ሂደት መጀመሪያ ይወክላል። ኢየሱስም የሰባን ንግሥትና ነገዳን በመጥቀስ የፍርድን ሂደት በማካተት በየሎዶቅያ የጀመረውን የፈተና ሂደት ጨመረበት። ፍርድ በአራተኛው ትውልድ ውስጥ ይከናወናል፤ በፍርድ ውስጥም አንዱ ወገን አባታቸው ዲያብሎስ ስለሆነ እንደ እባቦች ይገለጻል። ኢየሱስም ምልክቱ በግልጽ ፊት ሳለ አራተኛው ትውልድ ምልክት መፈለጉን ጉዳይ ጨመረ።

በማቴዎስ ሃያ ሦስት ላይ በፈረሰውያንና በሰዱቃውያን ላይ የሚወርዱት “ወዮታዎች” ተቀምጠው ይቀርባሉ፤ እናም የፈተናና የፍርድ ሂደት እንደገና ከመጨረሻው ትውልድ ጋር ይያያዛል። ምዕራፍ ሃያ ሁለት ለምዕራፍ ሃያ ሦስት ወዮታዎች መቅደም ያዘጋጃል።

ፈረሰውያንም ተሰብስበው ሳሉ፣ ኢየሱስ ጠየቃቸው እንዲህ ሲል፡- ስለ ክርስቶስ ምን ታስባለችሁ? የማን ልጅ ነው?

እነርሱም፡— የዳዊት ልጅ ነው አሉት።

እርሱም እነርሱን እንዲህ አላቸው፤ እንግዲህ ዳዊት በመንፈስ እንዴት ጌታ ብሎ ይጠራዋል? እንዲህ ሲል፤ ጌታ ለጌታዬ፣ ጠላቶችህን ከእግርህ በታች መረገጫ እስከማደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው። እንግዲህ ዳዊት ጌታ ብሎ ካለው፣ እንዴት ልጁ ይሆናል?

ማንም ሰው አንዲት ቃል እንኳ ሊመልስለት አልቻለም፤ ከዚያም ቀን ጀምሮ ደግሞ ማንም ሰው ከእርሱ በተጨማሪ ጥያቄ ሊጠይቀው አልደፈረም። ማቴዎስ 22፡41-46።

በዚያ በኋላ ለማንኛውም ተጨማሪ ግንኙነት በሩ በተዘጋ ጊዜ፣ ኢየሱስ በሚቀጥለው ምዕራፍ ስምንት እልልታዎችን ያቀርባል። በቁጥር አሥራ ሦስት ያለው እልልታ የሰማይ መንግሥትን ደጆች ስለ መዝጋታቸው ነው። የኋለኛው ዝናብ የሚፈስሰው ከሰማይ ደጆች ነው። እነዚህ ስምንቱ እልልታዎች ማንም ሊከፍተው የማይችለውን በር እንደሚከፍቱ እና ማንም ሊዘጋው የማይችለውን በር እንደሚዘጉ ስለሚናገሩ ሰዎች ናቸው። በራእይ ሲስተር ዋይት ክርስቶስን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ያልተከተሉ ሰዎች፣ ሰይጣን ክርስቶስ መስሎ ሁሉም ነገር ደህና እንደሆነ እንዲያምኑ ወደ መራቸው ባይ ቅድስት ስፍራ ጸሎታቸውን ሲልኩ ተገልጦለት ነበር። እነርሱ ቅድስት ስፍራውን እንደገና ከፍተው ነበር፤ ቅድስተ ቅዱሳንንም ዘግተው ነበር።

“ብዙዎች አይሁድ ክርስቶስን በመጥላትና በመስቀል ላይ በመስቀል በያዙት አካሄድ ላይ በአስፈሪ ስሜት ይመለከታሉ፤ እናም የእርሱን አሳፋሪ መከራ ታሪክ ሲያነቡ እርሱን እንደሚወዱ ያስባሉ፣ እና እንደ ጴጥሮስ አልክዱትም ነበር፤ ወይም እንደ አይሁድ አልሰቀሉትም ነበር ብለው ይመስላቸዋል። ነገር ግን የሰዎችን ልብ ሁሉ የሚያነብ እግዚአብሔር፣ እነርሱ ለኢየሱስ እንዳላቸው የተናገሩትን ፍቅር ወደ ፈተና አምጥቶታል። ሰማይ ሁሉ የመጀመሪያውን የመልአኩን መልእክት መቀበላቸውን በእጅግ ጥልቅ ፍላጎት ተመልክቶ ነበር። ነገር ግን ኢየሱስን እንደሚወዱ የሚናገሩ ብዙዎች፣ የመስቀሉን ታሪክ ሲያነቡ እንባ

የሚያፈሱ እነዚያ እንኳ፡ ስለ መምጣቱ የተነገረውን የምሥራች ተሳለቁበት፡፡ መልእክቱን በደስታ ከመቀበል ይልቅ ማታለያ ነው ብለው አወጁት፡፡ መገለጡን የሚወዱትን ጠላቶች ከቤተ ክርስቲያናትም አስወጡአቸው፡፡ የመጀመሪያውን መልእክት የጣሉ በሁለተኛው ሊጠቀሙ አልቻሉም፤ እንዲሁም ከኢየሱስ ጋር በእምነት ወደ ሰማያዊው መቅደስ እጅግ ቅዱስ ስፍራ እንዲገቡ ሊያዘጋጁቸው የነበረው የእኩለ ሌሊት ጩኸት ደግሞ አልጠቀማቸውም፡፡ እነዚያንም ሁለት ቀደም ያሉትን መልእክቶች በመጣላቸው፡፡ ማስተዋላቸውን እስከዚያ ድረስ አጨልሞታልና ወደ እጅግ ቅዱስ ስፍራ መንገዱን የሚያሳየውን በሦስተኛው የመልእክት መልእክት ውስጥ ምንም ብርሃን ሊያዩ አይችሉም፡፡ እኔ አየሁ፡ አይሁድ ኢየሱስን እንደ ሰቀሉት ሁሉ፡ እንዲሁ ስም ብቻ ያላቸው ቤተ ክርስቲያናት እነዚህን መልእክቶች ሰቅለዋል፤ ስለዚህም ወደ እጅግ ቅዱስ ስፍራ የሚወስደውን መንገድ ምንም እውቀት የላቸውም፡፡ በዚያም ያለው የኢየሱስ ምልጃ ሊጠቅማቸው አይችልም፡፡ እንደ አይሁድ፡ የማይጠቅሙ መሥዋዕቶቻቸውን እንዳቀረቡ፡ እነርሱም ኢየሱስ ተውቶት ወጥቶ ወደሄደው ክፍል የማይጠቅሙ ጸሎቶቻቸውን ያቀርባሉ፤ ሰይጣንም በዚህ ማታለያ ደስ ብሎት ሃይማኖታዊ ባሕርይ ይወስዳል፡፡ የእነዚህን ራሳቸውን ክርስቲያኖች ብለው የሚጠሩ ሰዎች አእምሮ ወደ ራሱ ይመራል፤ በኃይሉ፡ በምልክቶቹና በሐሰተኛ ድንቆቹ እየሠራ፡ በወጥመዱ ውስጥ እንዲጸኑ ያደርጋቸዋል፡፡” Early Writings, 258–261.

ቁጥር አሥራ አራት በመበለቶች ቤቶችን ስለሚበሉና ረጅም ጸሎት ስለሚያደርጉ የተናገረ ወዮ ነው፡፡ የቁጥር አሥራ አምስት ወዮ ደግሞ እነርሱ ከነበሩት ሁለት እጥፍ የገሃነም ልጆች እንዲሆኑ ተከታታዮቻቸውን ስለሚያደርጉ ነው፡፡ በቁጥሮች አሥራ ስድስት እስከ ሃያ ሁለት ድረስ ክፍዎቹ በቤተ መቅደሱ ይምላሉ፡፡

“እነዚህ የሲስተር ዋይት ቃላት አይደሉም፤ የጌታ ቃላት ናቸው፡ መልእክተኛውም ለእኔ ሰጥታኛላች እኔም ለእናንተ እሰጥታሁ ዘንድ፡፡ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በተቃራኒ ዓላማ እንዳትሠሩ ከእንግዲህ ወዲህ ይጠራችኋል፡፡ ክርስቲያን ነን በሚሉ ሰዎች ስለሚሰጡ ብዙ ትምህርት ተሰጥቶ ነበር፤ እነርሱ ግን የሰይጣንን ባሕርያት እየገለጡ፤ በመንፈስና በቃል በሥራም የእውነትን መራመድ እየተቃወሙ፤ ሰይጣንም ወደሚመራቸው መንገድ በእርግጥ እየተከተሉ ናቸው፡፡ በልባቸው ድንዛዜ ውስጥ በምንም መልኩ የማይገባቸውን ሥልጣን ይዘዋል፤ ሊያደርጉትም የማይገባቸውን ሥልጣን እየተጠቀሙበት ናቸው፡፡ ታላቁ መምህር፤ ‘እኔ እገለብጣለሁ፡ እገለብጣለሁ፡ እገለብጣለሁ’ ይላል፡፡ ሰዎች በባትል ክሪክ፤ ‘የጌታ ቤተ መቅደስ፤ የጌታ ቤተ መቅደስ እኛ ነን’ ይላሉ፤ ነገር ግን የተራ እሳት እየተጠቀሙ ነው፡፡ ልባቸው በእግዚአብሔር ጸጋ የለሰለሰና የተዋረደ አይደለም፡፡” Manuscript Releases, volume 13, 222.

በሃያ ሦስተኛና በሃያ አራተኛ ቁጥሮች ውስጥ ወዮታው ፍትሕን፤ ምሕረትንና ታማኝነትን በመተው ላይ ነው፡፡ በሃያ አምስተኛና በሃያ ስድስተኛ ቁጥሮች ደግሞ የጽዋውን ውጭ ብቻ የማጽዳት፤ ውስጡን ግን ያለማጽዳት ማስመሰል ይነገራል፡፡

“‘ይህን መዝገብ ግን፤’ ሐዋርያው ቀጠለ፡ ‘የኃይሉ ብልጫ ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን፡ በሸክላ ዕቃዎች ውስጥ አለን፡፡’ እግዚአብሔር እውነቱን በኃጢአት ያልወደቁ መላእክት ሊያውጁ ይችላሉ ነበር፤ ነገር ግን ይህ ዕቅድ አይደለም፡፡ የራሱን አሳብ ለማስፈጸም እንደ መሣሪያ የሚመርጣቸው ሰዎችን፡ በድካም የተከበቡ ሰዎችን ነው፡፡ ዋጋ የሌለው መዝገብ በሸክላ ዕቃዎች ውስጥ ተቀምጦአል፡፡ በሰዎች አማካይነት በረከቶቹ ወደ ዓለም ሊተላለፍ ነው፡፡ በእነርሱም አማካይነት ክብሩ ወደ ኃጢአት ጨለማ ሊበራ ነው፡፡” የሐዋርያት ሥራ, 330.

ከዚያም ቁጥር ሃያ ሰባትና ሃያ ስምንት ክፍዎችን በኖራ የተለበጡ መቃብሮች እንደሆኑ ይለያሉ፤ ይህም ከኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ሁለት ያለው ሸብና ጋር ይገናኛል፡፡ ሸብና በራሱ ለራሱ እየሠራ ባለው ድንቅ መቃብር ውስጥ ከፍ ከፍ እያለ ነበር፤ ነገር ግን ከቶ በውስጡ አይገባም ነበር፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ከአፍ ወደ

ሩቅ ሜዳ ሊጥለው ነበርና። ይህ ሩቅ ሜዳ የማይታመን ነቢይ በቤቴል ያለው መቃብር ይወክለዋል፤ እርሱም ያልታዘዘውን ነቢይ በዚያው መቃብር እንዲቀበር መራው። ከዚያም ስምንተኛው ወዮ እንዲህ ይለል፡-

ወዮላችሁ፣ ጻፎችና ፈሪሳውያን፣ ግብዞች! የነቢያትን መቃብር ስለምትሠሩ፣ የጻድቃንንም መቃብር ስለምታስውቡ፣ እንዲህም ስለምትሉ፡- በአባቶቻችን ዘመን በኖርን ኖሮ፣ በነቢያት ደም ከእነርሱ ጋር ተካፋዮች ባልሆንን ነበር። እንግዲህ ነቢያትን የገደሉት ልጆች እናንተ እንደሆናችሁ ለራሳችሁ ምስክሮች ናችሁ። እንግዲህ የአባቶቻችሁን መስፈርት ሙሉ።

እናንተ እባቦች፣ የእፋኝት ልጆች ሆይ፣ ከገሃነም ፍርድ እንዴት ልታመልጡ ትችላላችሁ?

ስለዚህ፣ እነሆ፣ ነቢያትንና ጥበበኞችን ጻፎችንም ወደ እናንተ እልክለሁ፤ ከእነርሱም አንዳንዶቹን ትገድላላችሁ ትሰቅሉማቸውማላችሁ፣ ከእነርሱም አንዳንዶቹን በምኩራባቶቻችሁ ውስጥ ትገርፋላችሁ፣ ከከተማም ወደ ከተማ ታሳድሷቸዋላችሁ፤ ይህም በምድር ላይ የፈሰሰው የጻድቃን ደም ሁሉ፣ ከጻድቁ አቤል ደም ጀምሮ በመቅደስና በመሠዊያ መካከል እናንተ እስከ ገደላችሁት ድረስ ያለው የበራክያስ ልጅ የዘካርያስ ደም፣ ሁሉ በእናንተ ላይ እንዲመጣ ነው።

እውነት እላችኋለሁ፣ ይህ ሁሉ በዚህ ትውልድ ላይ ይመጣል። ማቴዎስ 23:29-36።

እባቦቹ፣ የእፋኝት ትውልድ የሆኑት፣ በዚያ ክፍል ውስጥ እየተፈረደባቸው ነው። በዚያ ክፍል ውስጥ ፍርዱ በሰባ ንግሥትና በነገዌ ምስክሮች ላይ የተመሠረተ ሳይሆን፣ ከአቤል ደም እስከ ዘካርያስ ድረስ ባለው ደም ላይ ነው። እፋኝቶች የሆኑት አራተኛው ትውልድ በጥንታዊት እስራኤል ውጭዊ ታሪክ ውስጥ ካሉ ሁለት ምስክሮችና በጥንታዊት እስራኤል ውስጣዊ ታሪክ ውስጥ ካሉ ሁለት ምስክሮች ይፈረድበታል። የሉቃስ ምዕራፍ ሦስት ለአራተኛውና ለመጨረሻው ትውልድ እፋኝቶች ከተጠቀሱት አራት ማጣቀሻዎች የመጨረሻው ሲሆን፣ በቀላሉ ከማቴዎስ ምዕራፍ ሦስት ጋር ትይዩ ነው። በአራተኛው ትውልድ፣ በመጨረሻው ፍርድ ጊዜ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ፣ አንዱ ወገን ባሕርያቸውን እንደ ሰይጣን ወንዶችና ሴቶች ልጆች፣ ሌላውም ወገን እንደ እግዚአብሔር ወንዶችና ሴቶች ልጆች እንደሚገልጡ የሚለዩ አራት ማጣቀሻዎች አሉ። መለዋወጥ የሚጀምረው የፈተና ሂደት፣ ለቃል ኪዳኑ መልእክተኛ መንገዱን የሚያዘጋጀው መልእክተኛ በምድረ በዳ ድምፁን በሚያሰማበት ጊዜ ይጀምራል።

በቅዱሳን መጻሕፍት ቅዱስ ሸመና ውስጥ ስሞች ተራ መለያዎች አይደሉም፤ ነገር ግን በታሪክ ወለል በታች የሚዘምሩ ሁለተኛ መዝሙሮች እንደሆኑ ሹክሹክታ የሚናገሩ ትንቢቶች ናቸው። የቤዛነትንም ልብ የሚገልጡ። ከአዳም እስከ ኖሃ ያሉት ዘሮች ስሞች ትርጓሜ በአንድ ንግግር ሲደራጅ፣ በዚያ የዘር ሐረግ የተወከለውን ታሪክ የሚመለከት መልእክት ያመነጫል። አዳም ማለት "ሰው" ሲሆን፣ ሴት ማለት "የተሾመ" ማለት ነው። ኤኖስ ማለት "ሚች" (ለሞት ተጋላጭ) ሲሆን፣ ቄናን ማለት "ሐዘን" ማለት ነው። በ"የእግዚአብሔር ምስጋና/በረከት" (መሃላልኤል) አማካኝነት ሰማይ "ወደ ታች ይወርድ ነበር" (ያሬድ)። ሰማይም "የተለየ ወይም የተቀበው" እንደሆነ (ሄኖክ) ወደ ታች መጣ፤ እርሱም በልጁ መቼሳላ ("ሲሞት ይላካል") አማካኝነት የፍርድን መልእክት አወጀ። ሞቱም ከሁለተኛው መልእክ ጋር እንደተቀላቀለው የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከመቼሳላ ጋር በተባበረው በላሜህ (እስትንፋስ) የተወከለው የመንፈስ ቅዱስ "ኃያል" መፍሰስ ጩፍ ይሆን ነበር። መቼሳላ ሁለተኛው መልእክ ሲሆን፣ ላሜህ ደግሞ በኖሃ የውኃ ጥፋት ላይ ጩፍ የደረሰው የእኩለ ሌሊት ጩኸት ነበር።

ይህን የበለጠ በማጠቃለል እነዚህ ስሞች እንዲህ ያውጃሉ፡- "ሰው በመጀመሪያው አዳም ምክንያት ሚች፣ ለሃዘንና ለሞት ተገዥ ሆኖ ተሾመ፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር በረከት ክርስቶስ ራሱን ዝቅ ብሎ ለመምጣት ሰጠ። በመስቀል ላይ በሞቱ ፍርድን እያወጀ፣ ከዚያም በቅዱስ መንፈስ ኃይለኛ መፍሰስ ተከተለ።"

እነዚህ አሥሩ ስምቸ የወንጌልን መልእክት በአጭር ሁኔታ ሲያካትቱ፣ የምድርንም ታሪክ ከፍጥረት ጀምሮ እስከ ዘንገራዊ ዝናብ ድረስ ይከታተላሉ፤ ይህም በሁለተኛው ምጽአት ፍጻሜ ያገኛል። በስምቹ ውስጥ የተሰወረው ይህ ምልክታዊ ትርጉም ተመሳሳይን ግብረ መልስ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ያገኛል። ዘፍጥረት የአልፋን ትውልድ ሐረግ ያቀርባል፤ ራእይ 7 ያሉት 144,000 ግን በታተሙ ቀሪ ሕዝብ ውስጥ የአሜጋን ፍጻሜ ፍጻሜ ያቀርባሉ።

ይሁዳ ማለት “ምስጋና” ማለት ነው፤ ሮቤል ማለት “እነሆ፣ ወንድ ልጅ” ማለት ነው፤ ጋድ ማለት “መልካም ዕድል/ሠራዊት” ማለት ነው፤ አሴር ማለት “ደስተኛ/ቡሩክ” ማለት ነው፤ ነፍታሌምም ማለት “ትግል” ማለት ነው። ምናሴ ማለት “እንዲረሳ ማድረግ” ማለት ነው፤ ስምዖን ማለት “መስማት” ማለት ነው፤ ሌዊ ማለት “መተሳሰር/መጣበቅ” ማለት ነው፤ ይሳኮር ማለት “ዋጋ” ማለት ነው፤ ዛብሎን ማለት “ክብር/መኖሪያ” ማለት ነው፤ ዮሴፍ ማለት “መጨመር” ማለት ነው፤ ብንያምም ማለት “የቀኝ እጅ ልጅ” ማለት ነው።

የይሁዳ ነገድ አንበሳን የሚከተሉ ሰዎች የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው፤ እነርሱም ያዕቆብ ከእግዚአብሔር ጋር እንደተጋደለ እንዲሁ በፈተና ሂደት ውስጥ ሲያልፉ በመልካም ዕድል የተባረኩ ናቸው። በዚህ ተጋድሎ ውስጥ፣ ኃጢአታቸው በእግዚአብሔር ቃል መስማት የሚመነጨው በቅድስና ሂደት ውስጥ ይረሳል፤ ይህም በተራው በኪዳናዊ ግንኙነት ከክርስቶስ ጋር ያስተሳስራቸዋል። ዋጋቸውም ከክርስቶስ ጋር በዙፋኑ ላይ በክብር መኖር፣ በሰማያዊ ስፍራዎች መቀመጥ ነው፤ እግዚአብሔርም መንግሥቱን ለማሳደግ ሲጠቀምባቸው፣ ታላቁን ሕዝብ ከባቢሎን እንደ ቀኝ እጅ ልጆች ይጠራል።

የልያ ስድስቱ ወንዶች ልጆች ሮቤል፣ ይሁዳ፣ ስምዖን፣ ሌዊ፣ ይሳኮር እና ዛብሎን ነበሩ። የእርስዎ ባሪያ ዘልፋ፣ ስሙ ትርጉሙ “መዓዛ ያለው ጠብታ” ማለት ሲሆን፣ ሁለት ወንዶች ልጆች ነበሯት—ጋድና አሴር። የራሔል ሁለቱ ወንዶች ልጆች ዮሴፍና ብንያም ነበሩ። የራሔል ባሪያ ቢልሃ ማለት “ዓይናፋር ወይም ፈረ” ማለት ሲሆን ወንዶች ልጆቿም ዳንና ንፍታሌም ነበሩ። በትንቢታዊ መልኩ ይህ የትውልድ ሐረግ ለመታሰብ በርካታ መስመሮችን ያቀርባል። በዘፍጥረት ምዕራፍ አምስት ካሉት አልፋና አሥሩ ትውልዶች በተለየ ሁኔታ፣ አሜጋው አሥራ ሁለት ዘሮች አሉት፣ ለራሱም የተለየ ትንቢታዊ ተለዋዋጮች አሉት። በመቶ አርባ አራት ሺህ ውስጥ ዳን አልተጠቀሰም፤ ምናሴም በወንድሙ በኤፍሬም ምትክ ተተካ።

የዘፍጥረት የአልፋ ትውልድ ሐረግ ከራእይ የአሜጋ ትውልድ ሐረግ ጋር ይስማማል፤ ምክንያቱም ዘፍጥረት በመዳን ውስጥ ያለውን የክርስቶስ መለኮታዊ ሥራ ይለያል፣ ራእይም ደግሞ በዚያ የአልፋ ትንቢት የአሜጋ ፍጻሜ ውስጥ በዚያው የአልፋ ትንቢት የተቀመጠውን ተስፋና ትንቢት ፍጹም የሚፈጽሙትን ይለያል።

የእነዚህ ሁለት መስመሮች ተግባራዊ አተገባበር ብዙ ጊዜ በነገረ መለኮት ሊቃውንት ዘንድ ይደረጋል፤ ነገር ግን ከ«መስመር በላይ መስመር» ሥርዓተ-ዘዴ አመለካከት ጋር ፈጽሞ አይደለም። በዘፍጥረትና በራእይ የሚገኙት ሁለቱ የትውልድ ሐረጎች እግዚአብሔር በሁለተኛ ደረጃ እንዲናገር የሚያስረዱ ሁለት ምስክሮችን ያቀርባሉ። አንዱ ቋንቋ እንደተመዘገበው የተጻፈው ምስክርነት ነው፤ በዚያም ምስክርነት ውስጥ ያለ ሁለተኛ መስመር በምሳሌያዊ ደረጃ ተቀምጦ ይቀርባል። እነዚህ ሊቃውንት በአብዛኛው በዘፍጥረትና በራእይ ውስጥ በስምቸ ትርጉም አማካይነት ስለሚተላለፈው መልእክት ከሚደረጉ የጽሑፍ ላይ ምልክታዎች በላይ አይሄዱም። የሚያዩትንም እንደ አዲስ ነገር ይቆጥሩታል፤ ይህም በስምቹ ትርጉሞች ውስጥ ያለውን ዘይቤ ለማየት በሚያሳዩት የተመካ ቅድስና የተሞላ ብቃት እንደሚታወቀው፣ ከሁሉ በላይ ስለ ራሳቸው ሰዎች ጥበብ የሚናገር ነው። በእስማኤል አሥራ ሁለት ወንዶች ልጆች ውስጥ የቀረበውን መልእክት ፈጽሞ አያዩም። በማቴዎስና በሉቃስ የቀረቡትን የኢየሱስ የትውልድ ሐረጎች በትክክል አያዩም። እንዲሁም የይሁዳ የመጨረሻ ሰባት ነገሥታትን፣ የእስራኤል የመጨረሻ ሰባት ነገሥታትን፣ የይሁዳ የመጀመሪያ ሰባት ነገሥታትን ወይም የእስራኤል የመጀመሪያ ሰባት ነገሥታትንም አያዩም።

እነርሱ አያዩም ስል፣ ማለቱ ይህ ነው፤ ስለ እነዚህ የትውልድ ሐረጎች ትምህርቶች አሉን ብለው ጉግልን ብትጠይቁ፣ ለዘፍጥረት ከአዳም እስከ ኖህ ያለው መልሱ “አዎን” ነው፣ ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህም “አዎን” ነው። ነገር ግን በዘፍጥረት ምዕራፍ አሥራ አንድ ያሉትን የአብራም አሥር ወለዶች በዚህ መንገድ ይተግብራሉን? አይደለም። የቃዩንን የትውልድ ሐረግ እና የሴትን የትውልድ ሐረግ ይተግብራሉን? አዎን፣ ነገር ግን ከእውነተኛው ትርጉም እጅግ የራቁ ናቸው። እንደ ሌላ ርእስ ላይ ያሉ ይመስላሉ። ያለ ጥርጥር በማቴዎስና በሉቃስ ያሉትን የክርስቶስ የትውልድ ሐረጎች ያነሳሉ፣ ነገር ግን እንደገና እጅግ ርቀው ዲላማውን ያጣሉ። ይህ ለምን አስፈለገ? ትላላችሁ። ምክንያቱም ስለ እነዚህ ትንቢታዊ የትውልድ ሐረግ መስመሮች አጠቃላይ እይታ ልሰጥ አስባለሁና፣ ከመጀመሪያውም ጀምሮ የምሞክረው አራተኛውን ትውልድ እንደ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት ምልክት ያለውን ጠቀሜታ መለየት መሆኑን ግልጽ ማድረግ እፈልጋለሁ። የእነዚህ የትውልድ ሐረጎች አጠቃላይ እይታ በዚህ ረገድ ይረዳል፤ ነገር ግን ከዚህ በኋላ የሚቀርበው የእነዚህ ነገሮች ቀላል ማጠቃለያ ስለ እነዚህ የትውልድ ሐረግ መስመሮች ሊገባ የሚገባው ሁሉ ነው ብሎ ማሰብ ከማንም ወገን ቸልተኝነት ይሆናል።

ከአዳም እስከ ኖህ ያለው ትውልድ በኋላ፣ በዘፍጥረት መጽሐፍ አራተኛና አምስተኛ ምዕራፎች ውስጥ ሁለት የትውልድ መስመሮችን እናገኛለን። እነዚህ ሁለቱ መስመሮች በቃዩን ዘሮችና በሴት ዘሮች የተወከሉ ናቸው። አሥር ዘሮችን ከወከለው ከአዳም እስከ ኖህ ያለው የትውልድ መስመር በተለየ፣ የሴትና የቃዩን መስመሮች ሁለቱም ስምንት ዘሮችን ይጠቁማሉ። በዚህ ምክንያት፣ እነርሱ እንደ ሁለት የአራት ዘመናት ሊቆጠሩ ይገባል። ሴትና ቃዩን የቃል ኪዳን ምልክቶች ናቸው፤ ቃዩንም በኢሳይያስ ሃያ ስምንትና ሃያ ዘጠኝ የተገለጹትን፣ በሚፈስስ መቅሠፍት ጊዜ ሊሻር የሚገባውን የሞት ቃል ኪዳን የሚገቡትን ይወክላል። እነርሱ ቤታቸውን በአሸዋ ላይ የሚገነቡ ናቸው። በዓለት ላይ የሚገነቡ ግን፣ በ1ኛ ጴጥሮስ ምዕራፍ 2 እንደተወከሉት፣ ጌታ መልካም እንደሆነ የቀመሱና “የተመረጠ ትውልድ” የሆኑ እንደ ሕይወት ቃል ኪዳን የሚገቡ ናቸው። “ብዙዎች” በአሸዋ ላይ ይገነባሉ፣ “ጥቂቶች” ግን የተመረጡ ናቸው።

የቃዩን ትውልድ በስሞች ሲምፎኒ ውስጥ የዓመፅ ኖታ ነው፤ ምክንያቱም እነዚያ ስሞች ከሰማይ ከተመቱ በኋላ ወደ ግብ የለሽ መንከራተት የሚመራ ከንቱ የሰው ክብርን ይወክላሉ። ማስጠንቀቂያውን በመናቅ፣ የቃዩን ዘር በሰው በቀል ኃይል ተሸፍኖ የቀረበ ሐሰተኛ መለኮታዊነትን ይናገራል፤ ይህም በሰው ልጅ ጥበቦች ይወከላል፣ የብረት ባህልንም ይቀርጻል፤ ውብ ቢሆንም ግን ጨካኝ ነው፣ ተስፋም የሌለበት ፍሬ አልባ ነው። ይህ የመጨረሻው ንግግር ከስሞቹ የሚወጣውን በቃዩን ስምንት ትውልዶች ውስጥ ያለውን መልእክት ጠቅላላ በማድረግ የሚያቀርብ ነው።

የሴት ዘር ለቃዩን ዘር በጸጋ ይመልሳል። ለሰው ዘር በተመደበው የሰውነት ድካም ውስጥ፣ እግዚአብሔርን የሚጠሩ ሰዎች ሰማይ በሚወርድበት ጊዜ ሐዘናቸው ወደ ምስጋና ይለወጣል። በታማኝነት ወደ ክብር የሚያወጣውን መንገድ እየተመለሰ፣ በፈተና ዘመን ውስጥ፣ እስከ “ተስፋ” ጩኸት ድረስ፣ በመዳን ውኃዎች አማካኝነት ዕረፍት ያገኛሉ። ይህ የመጨረሻው ንግግር ከስሞቹ የተቀዳውን በሴት ስምንት ትውልዶች ውስጥ ያለውን መልእክት በጠቅላላ ያቀርባል።

ስምንቱን ትውልዶች በሁለት የአራት ትውልድ ስብስቦች ለመከፋፈል ምክንያቱ በቃል ኪዳኑ የመጀመሪያ እርምጃ ውስጥ የተመሠረተ ነው፤ በዚያም በግብፅ ያለው የባርነት ትንቢት 400 ዓመት መሆኑ እና እነዚያ 400 ዓመታት በአራተኛው ትውልድ መጨረሻቸው ተለይቶ ይታወቃል። የጳውሎስ ምስክርነት በአልፋ የቃል ኪዳን ትንቢት ውስጥ ሲካተት፣ በእያንዳንዱ ዘመን አራት ትውልዶችን የያዙ ሁለት የ215 ዓመታት ዘመናትን ያመነጩል። ስምንቱ ትውልዶች በ430 ዓመታቱ ውስጥ ሁለት የ215 ዓመታት ዘመናትን ይወክላሉ። የመጀመሪያው ዘመን የሴፍን የሚያውቀው ቸር ፈርዖን ይወክላል። 215 ዓመታት በኋላ ግን የሴፍን የማያውቅ አዲስ ፈርዖን ተነሣ። ከዚያም ቀጣዩ የአራት ትውልድ ስብስብ ተጀመረ።

በእኩል ሁኔታ ወደ ሁለት ዘመናት ተከፍለው፤ እያንዳንዳቸውም በአራት ትውልዶች የተለዩ የራሳቸው ዘመናት መሆናቸው በግልጽ ሲገለጹ፤ የቃዩንንና የሴጥን ስምንት ትውልዶች በዚያው መንገድ መተግበር ያጸናል። ይህ አተገባበር ሲደረግ፤ የሴጥ ስምንቱ ትውልዶች ከቃዩን ስምንቱ ትውልዶች ጋር ተሰልፈው ይገኛሉ። ቃዩን የአውሬውን ምልክት የሚቀበሉትን ብዙዎች ይወክላል፤ ሴጥ ግን የእግዚአብሔርን ማኅተም የሚቀበሉትን ጥቂቶች ይወክላል። ቃዩን የሰብአዊነት ምልክት ነው፤ ሴጥ ግን በኖኅ ኪዳን አውድ ውስጥ ከመለኮት ጋር የተዋሐደ የሰብአዊነት ምልክት ነው፤ ሲሆን የዮሴፍና የሙሴ ዘር ግን በአብራም ኪዳን አውድ ውስጥ ነው።

ከዚያም በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ፤ የተመረጠው ሕዝብ የዘር ሐረግ ከሴም እስከ አብራም ባሉ አሥር ስሞች ይወከላል። አሥራ አንደኛው ምዕራፍ የባቤል ግንብ ታሪክ ነው፤ ነገር ግን በአብርሃም እንደሚወከለው የተመረጠው ሕዝብ የዘር ሐረግ ደግሞ ነው። አሥራ አንደኛው ምዕራፍ ከእግዚአብሔር ጋር ወደ ሦስት እጥፍ ኪዳን ሊገቡ የነበሩ የተመረጡ ሕዝቦችን ያስተዋውቃል። ሦስተኛውና የመጨረሻው እርምጃ በሃያ ሁለተኛው ምዕራፍ የይስሐቅ መሥዋዕት ነበር። “አሥራ አንድ” ምዕራፍ የአልፋ መጀመሪያ ነው፤ “ሃያ ሁለት” ምዕራፍም የአሜጋ ፍጻሜ ነው። በስሞች ትርጉም ውስጥ የእግዚአብሔርን ድምፅ ለመስማት የሚያስፈልገው እምነት፤ በቃሉ ቁጥሮች ውስጥ ድምፁን ለመስማት ከሚያስፈልገው እምነት ፈጽሞ የተለየ አይደለም። ነገር መለኮት ምሁራን ያልተነሱት የዘር ሐረግ አንዱ፤ የእስማኤል የዘር ሐረግ ነው፤ እርሱም የእስልምና ምልክት ነው።

እነዚህም የእስማኤል ልጆች ስሞች ናቸው። በስሞቻቸው እንደ ትውልዳቸው፤ የእስማኤል በኩር ነባዮት፣ ቁዳር፣ አድቤል፣ ሚብሳም፣ ሚሸማ፣ ዱማ፣ ማሣ፣ ሐዳር፣ ቴማ፣ ዬጡር፣ ነፊሽ፣ ቄድማ፤ እነዚህ የእስማኤል ልጆች ናቸው። እነዚህም ስሞቻቸው ናቸው። በከተሞቻቸውና በምሽጎቻቸው መሠረት፤ በነገዶቻቸው መሠረት አሥራ ሁለት አለቆች ነበሩ። ዘፍጥረት 25፡13-16።

የእነዚህ አሥራ ሁለት ስሞች ትርጓሜዎች ወደ አንድ ንግግር ሲደረጉ፤ እንዲህ ይነበባል፡- “በትንቢታዊ መልኩ የእስማኤል ዘሮች ፍሬያማ የጥቁር ቆዳ ሕዝብ ሲሆኑ እንደ ተዋጊዎች የታወቁ ናቸው፤ ነገር ግን በታሪክና በትንቢት ነሐሴ 11, 1840 እና ከዚያ በኋላ በሴፕቴምበር 11, 2001 ሐዘን ውስጥ ናቸው። በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ የምሥራቅ ልጆች ተብለው ይጠራሉ። እነርሱ የተነሡት ከአረቢያ ሲሆን፤ በዚያም በዕብራውያን መቅደስ አገልግሎቶች ውስጥ ይጠቀሙባቸው የነበሩት መዓዛማ ቅመሞች ይበቅላሉ። “Assassins” የሚለው ቃል ከእስላማዊ ታሪክ የተገኘ ሲሆን በዝምታ የሚመጣን ሞት ይወክላል። በመስቀል ጦርነቶች ዘመን እስልምና ካቶሊካዊቱን አውሮፓ ዘጋች፤ ከበበች፤ ከበባትም፤ ነገር ግን ቀጣይ ገደብ የ1840 እስከ 1844 ያለውን የማደስ ዘመን መምጣት ምልክት አደረገ፤ እንዲሁም ከ9/11 ጀምሮ እስከ የእሑድ ሕግ ቀውስ ድረስ። የእስማኤል ልጆች አሥራ ሁለቱ ስሞች ትርጓሜዎች ሁሉ በቀድሞው ንግግር ውስጥ በደማቅ ፊደል በተጻፉት ቃላት ተወክለዋል።”

የእስማኤል ዘር አስራ ሁለቱ ስሞች፤ እስማኤልንም በዝርዝር ውስጥ ካካተቱት፤ አስራ ሦስት ይሆናሉ። አስራ ሦስት የ“ዓመፅ” ምሳሌያዊ ቁጥር ነው፤ ሀገርም ያደረገችው ይህንኑ ስለነበር፤ አብርሃም ሀገርንና እስማኤልን እንዲባረሩ ፈቀደ። ጳውሎስ ይህን ክስተት ተጠቅሞ፤ እግዚአብሔር ከክርስቲያናዊት ሙሽራው ጋር ቃል ኪዳን ሲያቆም በዚያው ጊዜ፤ የጥንቷን እስራኤል እንደ እግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ መጣሉን ለመግለጽ ይጠቀምበታል።

እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና፤ አብርሃም ሁለት ልጆች ነበሩት፤ አንዱ ከባሪያ ሴት፣ ሌላውም ከነፃ ሴት ነበር። ነገር ግን ከባሪያይቱ የተወለደው እንደ ሥጋ ተወለደ፤ ከነፃይቱ የተወለደው ግን በተስፋ ነበር። ይህም በምሳሌ የሚነገር ነው፤ እነዚህ ሁለቱ ኪዳኖች ናቸውና፤ አንዱ ከሲና ተራራ የሆነው፤ ለባርነት የሚወልድ፤ እርስዎም አጋር ናት። ይህች አጋር በዓረብ አገር ሲና ተራራ ናት፤ አሁንም ካለችው ከኢየሩሳሌም ጋር ትመሳሰላለች፤ ከልጆቿም ጋር በባርነት ናትና። ከላይ ያለችው ኢየሩሳሌም ግን ነፃ

ናት፤ እርስዎም ለሁላችን እናት ናት። እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና፤ አንቺ የማትወልጃ መካን፣ ደስ ይበልሽ፤ ምጥ የማይደርስብሽ ሆይ። ፈንድተሽ ጩኪ፤ ባል ያላት ከሆነችው ይልቅ ብቻዋን ያለችው እጅግ ብዙ ልጆች አሉአትና። እኛም፣ ወንድሞች ሆይ፣ እንደ ይስሐቅ የተስፋ ልጆች ነን። ነገር ግን ያን ጊዜ እንደ ሥጋ የተወለደው እንደ መንፈስ የተወለደውን እንዳሳደደ፣ አሁንም እንዲሁ ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ምን ይላል? ባሪያይቱንና ልጁን አባርሪ፤ የባሪያይቱ ልጅ ከነፃይቱ ልጅ ጋር ወራሽ አይሆንምና። እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፣ እኛ የባሪያይቱ ልጆች አይደለንም፣ የነፃይቱ እንጂ። ገላትያ 4፡22-31።

እስማኤል የእስልምና ምልክት ነው፤ የእስማኤልም እናት አጋር የሞት ቃል ኪዳን ቤተ ክርስቲያን ምልክት ናት። ይስሐቅ የክርስትና ምልክት ነው፤ ሣራም የሕይወት ቃል ኪዳን ቤተ ክርስቲያን ምልክት ናት። በዚህ ምክንያት እስማኤል አሥራ ሁለት ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ ምክንያቱም አሥራ ሁለት የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ ምልክት ነውና። እስልምናም የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ ሐሰተኛ አምሳያ ነው።

በወንጌላት ውስጥ ለክርስቶስ ሁለት የዘር ሐረጎች አሉ፤ አንዱ በማቴዎስ ሲሆን ሌላው በሉቃስ ነው።

ያዕቆብም የማርያም ባል የሆነውን ዮሴፍን ወለደ፤ ከእርስዎም ክርስቶስ የሚባለው ኢየሱስ ተወለደ። እንግዲህ ከአብርሃም እስከ ዳዊት ድረስ ትውልዶቹ ሁሉ አሥራ አራት ትውልድ ናቸው፤ ከዳዊትም እስከ ባቢሎን ምርኮ ድረስ አሥራ አራት ትውልድ ናቸው፤ ከባቢሎንም ምርኮ እስከ ክርስቶስ ድረስ አሥራ አራት ትውልድ ናቸው። የኢየሱስ ክርስቶስም ልደት እንዲህ ነበረ፤ እናቱ ማርያም ለዮሴፍ ታጭታ ሳለች፣ ከመተባበራቸው በፊት ከመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች። ማቴዎስ 1፡16-18።

የማቴዎስ የትውልድ ሐረግ አንድ አርባ ሁለት ዘመን የሚያቀናብሩ ሦስት እኩል የሆኑ የአሥራ አራት ዘመናትን ያመለክታል። ክርስቶስ ከሙሴ ጋር በኪዳን ታሪክ ግንኙነት ውስጥ፣ ሙሴ የኪዳን ታሪክ አልፋ እንደሆነ፣ አሜጋ ነው። ሙሴ ክርስቶስ “እንደ እርሱ ያለ” እንደሚሆን ትንቢት ተናገረ። ሙሴ በአንድ መቶ ሀያ ዓመት ዕድሜው ውስጥ ሦስት የአርባ ዓመት ዘመናት ነበሩት። እያንዳንዱ የሙሴ ሕይወት የአርባ ዓመት ዘመን፣ መስመር በመስመር ሲቀመጥ፣ በቃዴስ ይደመደማል፤ ይህም የ1863 እና የእሑድ ሕግ ምልክት ነው። የክርስቶስ ሦስት ዘመናት በዳዊት፣ በባቢሎን ምርኮ፣ እና ክርስቶስ በመስቀል ላይ በደሙ ኪዳንን በማጽናቱ ይደመደማሉ። ዳዊት በእሑድ ሕግ ጊዜ የቤተ ክርስቲያን ድል አድራጊ ክፍል ከፍ መደረግን ይወክላል፤ ሁለተኛው መስመርም ሰነፎቹ ደናግል በእሑድ ሕግ ጊዜ ወደ ባቢሎን መወሰዳቸውን ያመለክታል። ሦስተኛው ዘመን በመስቀል ላይ ይጠናቀቃል፤ ይህም እንደገና ክርስቶስ ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር የአብርሃምን ኪዳን እና ከብዙ ሕዝብ ጋር የኖሩን ኪዳን የሚያጸናበትን የእሑድ ሕግ ይመስላል።

እነዚህ ሁለት መስመሮች እርስ በርሳቸው ላይ በሚደረጉበት ጊዜ ሊገነዘብ የሚቻለው ነገር አስደናቂ ነው። የሙሴ አንድ መቶ ሃያ ዓመታት ከኖሩ 120 ዓመታት ጋር ይገናኛሉ፣ እና የክርስቶስ አርባ ሁለት ትውልዶች በእሑድ ሕግ ጊዜ ከሚገዛው የፀረ-ክርስቶስ አርባ ሁለት ምሳሌያዊ ወራት ጋር ይገናኛሉ።

ጌታም። “መንፈሴ ከሰው ጋር ሁልጊዜ አይታገሥም፤ እርሱ ደግሞ ሥጋ ነውና፤ ነገር ግን ዕድሜው መቶ ሀያ ዓመት ይሆናል” አለ። ዘፍጥረት 6፡3።

ከአብርሃም ኪዳን ላይ አጽንኦት ከሚያደርገው የማቴዎስ ትውልድ መዝገብ ጋር በአንድነት፣ ሉቃስ እንዳቀረበው የክርስቶስ ትውልድ መዝገብ እስከ ፍጥረት ድረስ ይዘልቃል፤ በዚህም አዳም በኤደን የጣሰውን የሕይወት ኪዳን ያጎላል። የሉቃስ ትውልድ መዝገብ በኢየሱስ ይጀምራል፣ ከዚያም በትውልዱ ወደ ኋላ እየተመለሰ እስከ አዳም ድረስ ይሄዳል፤ እርሱም የእግዚአብሔር ልጅ ተብሎ ይጠራል። ይህ መስመር በፍጹም በሆነው በሁለተኛው አዳም ይደመደማል፤ በፍጹም በሆነው በመጀመሪያው አዳምም ይጀምራል። ከመጀመሪያው አዳም እስከ ሁለተኛው አዳም ድረስ 77 ትውልዶች እንዳሉ ተቀምጧል።

የቅዱስ መጽሐፍ የትውልድ ሐረጎች የእውነት መስመሮችን ይወክላሉ። አንድ እውነት ለማጽናት ከሚያስፈልጉት ምስክሮች እጅግ የሚበልጡ ብዙ መስመሮችን አሁን ተለይተን አመልክተናል። የትውልድ ሐረጎቹ የታሪካዊ ፍጻሜዎችንና የወደፊት ትንቢቶችን ድምፅ ይይዛሉ፤ እንዲሁም በእነዚህ መስመሮች ውስጥ የተቀመጡት ቁጥራዊ እንቅስቃሴዎች ሁለተኛ ድምፅን ስለሚሰጡ፣ የምስጢራት ድንቅ ቁጥሪው የፓልሞኒ ድምፅን ደግሞ ይይዛሉ። እነዚህ ሁለት ድምፆች ከሌላ ሦስተኛ ድምፅ ጋር ይሰማሉ፤ እርሱም ሁሉን የፈጠረና የሚቆጣጠረው፣ በሰዎች፣ በቦታዎች እና በነገሮች ስሞች ጨምሮ ላይ ስልጣን ያለው የድንቅ ቋንቋ ሊቅ ድምፅ ነው።

የሐንስ ከኋላው ያለውን ድምፅ ለማየት በተመለሰ ጊዜ፣ እርሱ እንደ ብዙ ውኃዎች ድምፅ ነበር፤ ዳንኤልም ያውኑ ራእይ ባዩ ጊዜ፣ ድምፁ እንደ ሕዝብ ብዛት ድምፅ ነበረ። የቅዱሳን መጻሕፍት ገጽታዊ መልእክት፣ እንዲሁም ከመልእክቱ ጋር የሚገኙት ስሞች፣ እንዲሁም በመልእክቱ ውስጥ ያለው ቍጥር አወቃቀር፣ በአንድ ክፍል ውስጥ ሦስት ድምፆች ናቸው። ከእነዚህ ሦስቱ ድምፆች ጋር አንድ መስመር ወስደህ በተመሳሳይ መስመር ላይ በላዩ ስታኖረው፣ ሦስቱ ድምፆች ብዙ ድምፆች ይሆናሉ።

ከዙፋኑም አንድ ድምፅ ወጣ እንዲህ ሲል፡- እናንተ ባሪያዎቹ ሁላችሁ፣ እርሱንም የምትፈሩት ታናንሽና ታላላቅ ሆይ፣ አምላካችንን አመስግኑ። እኔም እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ፣ እንደ ብዙ ውኃዎችም ድምፅ፣ እንደ ብርቱ ነጎድጓዶችም ድምፅ ያለ አንድ ድምፅ ሰማሁ፣ እንዲህ ሲል፡- ሃሌ ሉያ፤ ሁሉን የሚችል ጌታ አምላካችን ነግሦአልና። ራእይ 19፣5-6።

ከሁሉም በላይ አስፈላጊ የሆኑ የትውልድ መዝገቦች አንዳንዶቹ በእስራኤል ነገሥታት ውስጥ ይገኛሉ። የሰሜኑ መንግሥት የሆነው የእስራኤል የመጀመሪያዎቹ ሰባት ነገሥታት በአክሐብ፣ በኤልሃቤል እና በኤልያስ ይደመደማሉ፤ ስለዚህም የእሱድ ሕግን ይወክላሉ። የሰሜኑ ነገዶች የመጨረሻዎቹ ሰባት ነገሥታት መስመር ከእሱድ ሕግ ይጀምራል እና ሚካኤል በዳንኤል 12 ላይ በሚቆምበት ጊዜ፣ የሰው ልጅ የምሕረት ጊዜ በሚዘጋበት ቦታ ይደርሳል። የይሁዳ የመጀመሪያዎቹ ሰባት ነገሥታት ከእሱድ ሕግ ጀምሮ ሚካኤል እስኪቆም ድረስ ያለውን ታሪክ ያመለክታሉ፤ የመጨረሻዎቹ ሰባት ግን ወደ እሱድ ሕግ የሚመራውን ታሪክ ይለዩታል። ሁለት የትውልድ መስመሮች አሉ፤ ሁለቱም የአልፋ ታሪክና የኤቤጋ ታሪክ ያላቸው። የአልፋ ታሪክ ከ9/11 እስከ እሱድ ሕግ ድረስ ያለው ዘመን ነው፤ የኤቤጋ ዘመን ደግሞ ከእሱድ ሕግ እስከ የምሕረት ጊዜ መዘጋት ድረስ ያለው ነው። የእስራኤል የመጀመሪያዎቹ ሰባት ነገሥታት ከይሁዳ የመጨረሻዎቹ ሰባት ነገሥታት ጋር ይጣጣማሉ፤ የእስራኤል የመጨረሻዎቹ ሰባት ነገሥታትም ከይሁዳ የመጀመሪያዎቹ ሰባት ነገሥታት ጋር ይጣጣማሉ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“እስከ መጨረሻው ጸንታችሁ ቆዩ”

“[ራእይ 1፣1, 2 ተጠቅሷል።] መላው መጽሐፍ ቅዱስ ራእይ ነው፤ ምክንያቱም ለሰዎች የሚመጣ ራእይ ሁሉ በክርስቶስ አማካይነት ይመጣል፤ ሁሉምም በእርሱ ላይ ያተኮረ ነው። እኛ በፍጥረትና በመቤዠት የእርሱ የሆንን እኛን እግዚአብሔር በልጁ አማካይነት ተናግሮናል። ክርስቶስ በጳጥሞስ ደሴት በስደት ላይ ወዳለው የሐንስ መጣ፣ ለእርሱም ለእነዚህ የመጨረሻ ዘመኖች እውነትን ሊሰጠው፣ በቅርቡም ሊሆን የሚገባውን እንዲያሳየው መጣ። ኢየሱስ ክርስቶስ የመለኮታዊ ራእይ ታላቁ አደራ ተቀባይ ነው። በምድር ታሪክ የመጨረሻ ትዕይንቶች ውስጥ ምንን መጠበቅ እንዳለብን ዕውቀት የምናገኘው በእርሱ አማካይነት ነው። እግዚአብሔር ይህን ራእይ ለክርስቶስ ሰጠው፣ ክርስቶስም ያንኑ ለየሐንስ አስተላለፈ።”

«የሐንስ፣ የተወደደው ደቀ መዝሙር፣ ይህን ራእይ ለመቀበል የተመረጠው እርሱ ነበር። ከመጀመሪያ የተመረጡት ደቀ መዝሙር መካከል በሕይወት የቀረው የመጨረሻው እርሱ ነበር። በአዲስ ኪዳን

ሥርዓት እርሱ በብሉይ ኪዳን ሥርዓት ዳንኤል እንደ ተከበረ እንዲሁ ተከብሮ ነበር።»

ለዮሐንስ እንዲተላለፍ የተሰጠው መመሪያ እጅግ አስፈላጊ ስለነበር፣ ክርስቶስ ራሱ ከሰማይ መጥቶ ለአገልጋይ ሰጠው፣ እርሱም ወደ ቤተ ክርስቲያናት እንዲልከው ነገረው። ይህ መመሪያ በጥንቃቄና በጸሎት መንፈስ የምናጠናው ርዕሰ ጉዳይ ሊሆን ይገባል፤ ምክንያቱም ከመንፈስ ቅዱስ ትምህርት በታች ያልሆኑ ሰዎች የሐሰት ንድፈ ሐሳቦችን የሚያስገቡበት ዘመን ውስጥ እየኖርን ነው። እነዚህ ሰዎች በከፍተኛ ስፍራዎች ቆመው ነበር፣ የሚፈጽሟቸውም የትልቅ ምኞት እቅዶች አሏቸው። ራሳቸውን ከፍ ለማድረግና ያለውን ሁሉ አቀራረብ ለማብረር ይሻሉ። እግዚአብሔር ከእነዚህ እንድንጠበቅ ልዩ መመሪያ ሰጥቶናል። በምድር ታሪክ የመጨረሻ ትዕይንቶች ውስጥ የሚፈጸሙትን በመጽሐፍ እንዲጽፍ ዮሐንስን አዘዘው።

“ጊዜው ካለፈ በኋላ፣ እግዚአብሔር የአሁኑን እውነት የከበሩ መርሆች ለታማኝ ተከታዮቹ አደራ ሰጠ። እነዚህ መርሆች የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክ መልእክቶች በመሰጠታቸው ምንም ድርሻ ለሌላቸው አልተሰጡም። ከመጀመሪያው ጀምሮ በዚህ ሥራ ውስጥ ድርሻ ለነበራቸው ሠራተኞች ተሰጡ።”

“እነዚያ በእነዚህ ልምምዶች ውስጥ ያለፉ ሰዎች እኛን ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶች ያደረጉን መርሆዎች ላይ እንደ ዓለት የጸኑ ሊሆኑ ይገባል። ከእግዚአብሔር ጋር ተባባሪ ሠራተኞች ሊሆኑ ይገባቸዋል። ምስክርነቱን እያሰሩ ሕጉንም በደቀ መዛሙርቱ መካከል እያተሙ። ሥራችንን በመጽሐፍ ቅዱስ እውነት መሠረት ላይ በማቋቋም የተሳተፉ፣ ትክክለኛውን መንገድ ያመለከቱትን የመንገድ ምልክቶች የሚያውቁ ሰዎች፣ ከፍተኛ ዋጋ ያላቸው ሠራተኞች እንደ ሆኑ ሊቆጠሩ ይገባል። እነርሱ ለእነርሱ አደራ ስለ ተሰጡት እውነቶች ከግል ልምምዳቸው መናገር ይችላሉ። እነዚህ ሰዎች እምነታቸው ወደ ክህደት እንዲለወጥ መፍቀድ የለባቸውም፤ የሦስተኛውም መልአክ ሰንደቅ ከእጃቸው እንዲወሰድ መፍቀድ የለባቸውም። የመተማመናቸውን መጀመሪያ እስከ ፍጻሜ ድረስ ጽኑ አድርገው ሊይዙት ይገባል።”

ጌታ የአለፉት ዘመናት ታሪክ ወደ መዝጊያው ሥራ ስንገባ እንደገና እንዲቀርብ አስታውቋል። ለእነዚህ የመጨረሻ ቀኖች የሰጠው እውነት ሁሉ ለዓለም ሊታወቅ ይገባል። ያቆመው ምሰሶ ሁሉ ሊጸና ይገባል። እግዚአብሔር ከቆመው መሠረት አሁን ልንለይ አንችልም። አሁን ወደ ማንኛውም አዲስ ድርጅት ልንገባ አንችልም፤ ይህ ከእውነት መክዳት ማለት ይሆናልና።

“የሕክምናዊ ሚሲዮናዊ ሥራው በእግዚአብሔር ሕዝብ ያለፈውን ተሞክሮ ላይ ያላቸውን የአማኞች እምነት የሚያዳክም ከሆነ ነገር ሁሉ ሊነጻና ሊታጠብ ያስፈልገዋል። ውብ የነበረችው ኤደን፣ ውብ ኤደን፣ ኃጢአት በገባባት ጊዜ ተዋረደች። አሁን በመጀመሪያ ጊዜ ሥራችን በመመሥረቱ ውስጥ ድርሻ የወሰዱትን ሰዎች ተሞክሮ እንደገና ማቅረብ ያስፈልጋል።”

“ከጊዜ ወደ ጊዜ የዓለም ታላላቅ ሰዎችን የሞት ማስታወቂያዎች እናነባለን። ጊዜያቸው በድንገት፣ እንደ ቅጽበት ይደርሳል። ብዙዎች፣ በመልካም ጤንነት ላይ እንዳሉ የሚቈጠሩ፣ ከግብዣ በኋላ፣ ወይም ለራሳቸው ከፍ ከፍ ለማድረግ ራስ ወዳድ ዕቅዶችን ከዘረጉ በኋላ ይሞታሉ። ቃሉም ይወጣል፤ ‘ከጣዖቶቹ ጋር ተባብሯል፤ ተዉት።’ ይህም ማለት ጌታ ከእንግዲህ ወዲህ ከክፉ ነገር እንዲጠበቅ አይጠብቀውም ማለት ነው። ድንገተኛ ሞት ይመጣል፤ የሕይወቱ ሥራ ምን ዋጋ አለው? ሕይወቱ ውድቀት ሆኗል። ዛፉም የደገፈው ኃይል ለጣዖታዊ መሥዋዕቱ ስለተወው ይወድቃል።”

“ወንዶችና ሴቶች የሚያስደስታቸውን ነገር በመፈለግ ተጠምደዋል። ነፍሳቸውን በከንቱ ይሸጣሉ፣ እግዚአብሔርም ትዕግሥቱንና ረጅም መታገሡን ይሰብስባል። ለምርጫቸው ይተዋሉ።”

“ያለውን እውነት እንደሚያምኑ ሲናገሩ ሳለ፣ እምነታቸውን ያዋረዱ እና በብርሃን ለመመለስ እምቢ ያሉ አሉ። አሁን ማን ራሱን ወዳድነቱንና ዓለማዊ መርሆዎቹን ይተዋል? አሁን ማን የነፍስን ዋጋ

ለማስተዋል ይተጋል? ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያገኝ ነፍሱን ግን ቢያጣ፣ ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው በነፍሱ ፋንታ ምን ይሰጣል? ለሕይወት እንጀራና ለድነት ውኃ ተራብታችሁና ተጠምታችሁ ነውን? ክርስቶስ ስለ ሞተላቸው ነፍሳት ዋጋ ታስተውላላችሁን? ክርስቲያኖች ናቸው ተብለው የሚጠበቁት እንደ እምነታቸው ኑዛዜ እየኖሩ ነውን? የነፍስን ዋጋ ያውቃሉን? በእውነት መታዘዝ ነፍሳቸውን ለማንጸት እየተጉ ነውን?” Manuscript Releases, volume 20, 150, 151.